

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

3.1 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเฉพาะหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของลูกค้านานการเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาทยหล่อ จังหวัดเชียงใหม่เท่านั้น

3.2 กรอบแนวคิดของการศึกษา

การศึกษานี้ทำให้อาจเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาทยหล่อ จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีกรอบแนวคิด ดังต่อไปนี้

รูปที่ 1 กรอบแนวคิด

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้

1. อายุของผู้กู้
2. แหล่งที่มาแห่งรายได้ของผู้กู้
3. ระดับรายได้สุทธิต่อครัวเรือนของผู้กู้ต่อปี
4. หลักประกันของลูกหนี้ที่ใช้บุคคลค้ำประกัน
5. หลักประกันของลูกหนี้ที่ใช้สังหาริมทรัพย์ประกัน
6. การนำเงินไปใช้ตามวัตถุประสงค์ที่ยื่นขอกู้
7. วงเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติ

การเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้
ของลูกค้านานการ ช.ก.ส. สาขาทยหล่อ
จังหวัดเชียงใหม่

3.3 ระเบียบวิธีวิจัย

3.3.1 ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ศึกษาเป็นเกษตรกรปลูกข้าว ธ.ก.ส. ในอำเภอคอยหล่อ จังหวัดเชียงใหม่จากข้อมูลด้านสินเชื่อบางส่วน ณ สิ้นปีบัญชี 2548 (31 มีนาคม 2549) มีจำนวนลูกค้าที่กู้เงินจำนวน 4,200 ราย โดยมีลูกค้าที่ชำระหนี้ไม่ได้ตามกำหนดจำนวน 724 ราย การคัดเลือกข้อมูลจะใช้ลูกค้าที่เป็น NPL ทั้งหมด และคัดเลือกข้อมูลลูกค้าที่ไม่เป็น NPL มาอีก 724 ราย โดยแบ่งเป็นเขต เขตละจำนวนเท่ากับที่เป็น NPL ได้ดังนี้

เขต	จำนวนลูกค้าที่เป็น NPL	จำนวนลูกค้าที่ไม่เป็น NPL	รวม
คอยหล่อ เขต 1	79	79	158
เขต 2	48	48	96
เขต 3	28	28	56
เขต 4	37	37	74
ยางคราม เขต 1	96	96	192
เขต 2	178	178	356
สันติสุข เขต 1	47	47	94
เขต 2	57	57	114
สองแคว เขต 1	92	92	184
เขต 2	62	62	124
รวม	724	724	1448

ที่มา : รายงานทะเบียนลูกค้าเงินกู้เกษตรกร ธ.ก.ส. สาขาคอยหล่อ, 2549

3.3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษานี้จะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ได้จากข้อมูลลูกค้าของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาคอยหล่อ จำนวน 1,448 คน และเอกสาร หนังสือ บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น บทความ และ รายงานของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

3.3.3 วิธีการศึกษาและการวิเคราะห์

ในการศึกษาครั้งนี้ วัตถุประสงค์ก็คือ ต้องการศึกษาว่ามีตัวแปรอธิบายหรือลักษณะใดของเกษตรกรที่จะมีอิทธิพลต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้

3.3.4 แบบจำลองและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือแบบจำลอง โลจิต (Logit) ซึ่งมีรูปแบบดังนี้

$$Z_i = \ln \left(\frac{\Pr(y=1)}{\Pr(y=0)} \right) = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \beta_3 X_3 + \beta_4 X_4 + \beta_5 X_5 + \beta_6 X_6 + \beta_7 X_7 + u_i$$

โดยที่

Z_i คือ ค่า ln ของอัตราแถมต่อ (odd ratio) ของความน่าจะเป็นที่จะเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ของลูกค้า ธ.ก.ส.

β_0 คือ ค่าคงที่

β_1 คือ ค่าสัมประสิทธิ์หน้าตัวแปรอธิบาย

X_1 คือ ตัวแปร

U_i คือ ค่าความคลาดเคลื่อน

1. อายุของผู้กู้ (X_1) อายุของผู้กู้จะมีหน่วยนับเป็นปี ผู้กู้ที่มีอายุอยู่ในช่วงวัยทำงาน (อายุ30-50 ปี) จะมีประสิทธิภาพในการประกอบกิจการหรือประสิทธิภาพในการทำงานดีกว่าผู้กู้ที่มีอายุอยู่ในช่วงวัยอื่น ดังนั้นผู้กู้ที่มีอายุในช่วงวัยทำงานจึงมีโอกาสที่จะชำระหนี้เงินกู้ได้ดี โอกาสที่จะเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ก็จะต่ำกว่าผู้กู้ที่มีอายุช่วงวัยอื่น

2. แหล่งที่มาแห่งรายได้ของผู้กู้ (X_2) แหล่งที่มาแห่งรายได้ของลูกค้าผู้กู้ สามารถแยกลูกหนี้ตามแหล่งที่มาแห่งรายได้เพียง 2 แหล่งคือ อาชีพเกษตรกรรวมอย่างเดียว และอาชีพเกษตรกรรวมควบคู่กับอาชีพนอกภาคเกษตร. กล่าวคืออาชีพเกษตรกรรวมจะมีความเสี่ยงสูงกว่าอาชีพอื่นทั้งในด้านราคาและปริมาณผลผลิต. ดังนั้นถ้าลูกค้าผู้กู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรวมเพียงอย่างเดียว ย่อมมีโอกาสที่จะชำระหนี้ได้ต่ำ ซึ่งโอกาสที่จะเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ก็จะมีความสูงกว่าลูกค้าผู้กู้ที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรวมและประกอบอาชีพอื่นควบคู่กันไปด้วย

$X_2 = 1$ แหล่งที่มาแห่งรายได้จากภาคเกษตรกรรมควบคู่กับนอกภาคเกษตรกรรม

$X_2 = 0$ แหล่งที่มาแห่งรายได้จากภาคเกษตรกรรมอย่างเดียว

3. ระบายรายได้สุทธิต่อครัวเรือนของลูกค้าผู้กู้ต่อปี (X_3) โดยมีหน่วยเป็นบาท แสดงถึงความสามารถของลูกค้าผู้กู้ในการชำระหนี้คืนธนาคาร กล่าวคือ รายได้จะเป็นคุณสมบัติหลักในการพิจารณาสินเชื่อให้แก่ผู้ขอกู้ เนื่องจากรายได้สุทธิเป็นตัวกำหนดความสามารถในการชำระหนี้คืนธนาคาร ดังนั้นถ้ารายได้สุทธิของลูกค้าผู้กู้สูงมากเท่าใด ความสามารถในการชำระหนี้ย่อมมีมากขึ้นตามไปด้วย โอกาสที่ลูกค้าผู้กู้นั้นจะกลายเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ย่อมมีน้อยลง

4. หลักประกันของลูกหนี้ที่เป็นบุคคล (X_4) กรณีที่ไม่มีมือสังหาริมทรัพย์ค้ำประกัน ธ.ก.ส. อนุมัติให้ใช้ลูกค้าในกลุ่มเดียวกันค้ำประกันหนี้เงินกู้ได้ ซึ่งถ้าผู้กู้ไม่ชำระหนี้ธนาคารสามารถเร่งรัดให้ผู้ค้ำประกันชำระหนี้แทน ดังนั้นผู้กู้ก็จะขาดความรับผิดชอบและไม่มี ความตั้งใจในการชำระหนี้เท่าที่ควร ซึ่งจะทำให้เกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มสูงขึ้น

$X_4 = 1$ ใช้บุคคลในกลุ่มค้ำประกัน

$X_4 = 0$ ไม่ใช้บุคคลในกลุ่มค้ำประกัน

5. หลักประกันของลูกหนี้ โดยจำนองอสังหาริมทรัพย์ (X_5) กรณีที่มี อสังหาริมทรัพย์ ธ.ก.ส. จะให้ลูกค้าผู้กู้จำนองอสังหาริมทรัพย์เพื่อประกันหนี้ของตนเอง หลักประกันจำนองอสังหาริมทรัพย์เป็นทรัพย์สินของลูกค้าผู้กู้หรือของญาติ ดังนั้นลูกค้าจึงมีความ รับผิดชอบในการกู้ และมีความตั้งใจในการชำระ ซึ่งจะทำให้เกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่ำลง

$X_5 = 1$ ใช้อสังหาริมทรัพย์ประกันหนี้

$X_5 = 0$ ไม่ใช้อสังหาริมทรัพย์ประกันหนี้

6. การนำเงินไปใช้ตามวัตถุประสงค์ที่ยื่นขอกู้ (X_6) ธ.ก.ส. ได้กำหนดเงื่อนไขให้ ลูกค้าผู้กู้ต้องนำเงินไปใช้ให้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ที่ยื่นขอกู้ เพราะเชื่อว่าหากลูกค้าผู้กู้ นำเงินไป ใช้ให้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์จะทำให้เกิดรายได้ แต่ถ้าใช้เงินกู้ผิดวัตถุประสงค์จะไม่ก่อให้เกิด รายได้ที่จะนำมาชำระหนี้ ดังนั้นหากลูกค้าผู้กู้ใช้เงินกู้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ก็จะทำให้เกิดหนี้ที่ ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลง

$X_6 = 1$ เมื่อใช้เงินผิดวัตถุประสงค์

$X_6 = 0$ เมื่อใช้เงินตามวัตถุประสงค์ที่ขอกู้

7. วงเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติ (X_7) มีหน่วยนับเป็นบาท แสดงถึงภาระที่ผู้กู้จะต้อง รับผิดชอบที่แตกต่างตามวงเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติ กล่าวคือ ลูกค้าผู้กู้ที่กู้เงินในวงเงินสูงจะต้องมี ภาระรับผิดชอบชำระคืนต้นเงินกู้และดอกเบี้ยมากกว่าลูกค้าผู้กู้ที่มีวงเงินต่ำ ดังนั้นลูกค้าผู้กู้เงินใน วงเงินสูงย่อมมีโอกาสเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้สูงตามไปด้วย